

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Harmonides

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a HABITA nuper.] *Orditur statim ab expositione cause.*
 b Et propemodū.] *Adaptatio exemplorū. quibus ostendit,*
uulgò nouitatem placere, & prae ea cætera negligi. c In celsi-
 te.] *Tabula & pictura eiusdem.* d At reliquæ picturæ]
Amplificatio artis à malo. e Cæterum Antiocho.] *Alte-*
rum exemplum Antiochi. f Sed enim.] *Amplificatio peri-*
culi hypotyposin.

ΑΡΜΟΝΙΑΣ. HARMONIDES.

Vincencio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Commendat se amico ex principibus cuidam suo,
 adductus, ut ipse fingit, exemplo Harmonidæ: qui
 cum magistrum suum de paranda gloria & immortalitate
 consulisset, monitus ab eodem fuerit, ut arte quam
 à se didicisset, non omnibus Græcis, (nam id impossi-
 bile fore) sed optimatibus ac præstantissimis quibusq; o-
 stentaret, sic enim fore, ut cum illi ipsi laudati fuerint,
 ubi cunq; ipsum laudarent, veram ex eo gloriam ac lau-
 dem consequeretur. Statuisse igitur se, eodem pacto &
 huic cōmendari se suaq; debere, ut qui primum ea præ-
 stantia, eoq; iudicio sit, ut quod ipse suo calculo appro-
 basset, deinde & cæterorū omniū probaretur, ampli-
 ficando hanc personæ illius excellentiam per collationē.
 Deinde & ex eadem patria secum natus sit, ut vel eo no-
 mine fauere ac patrocinari sibi debeat. Postremò & à
 scriptorum ratione facilitatem ac meritum causę ostendit.
 Orditur statim ab expositione exempli, cuius occasi-
 one adductum ac motum sese fingit. Concludit au-
 tem orationem per comprecationem & votum, à Dijs
 precando ut cœptam laudem suam crescere ac
 perpetuam esse velint. Titulus eadem ra-
 tione qua in superioribus, in-
 ditus est.

Ρμοιδης ὁ ἀνά-
λητης ἤρθε πο-
τε Τιμόθεον, δι-
δάσκαλον ἀνά-

τῶν ὄντων, ἀπὸ μοι, ἕφθ, ὁ Τι-
μόθεε, πῶς ἄρ' ἔνδοξος γυνοί-
μαι ἐπὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τί ποιεῖς
ταῖς ἀσυντάξι μὲν ἐκλεῖπον ἄ-
παντες, τὰ δὲ ἴσθ' ἕρ' ἅπαντα ἐν
ποσῶν, ἰδιόμοστα μὲν ἴδου, ἀρ-
μοῖσα δὲ αὐτὸν τὸ ἀκεί-
βεις, καὶ ἱμνῶν τὴν πλὴν γλωσσί-
δα λαλῶντι, καὶ ἱμερῶν, καὶ
ἰσοβάλλοντος δακτύλου ἐνα-
φῶς ὑπὸ πικρῇ τῇ ἀρσῇ καὶ
θεῖα, καὶ βάνων ἰσοῦσθ' ἡμῶν,
καὶ σύμφωνά ἐσθ' τὰ μέ-
λη πῶς τὰν χορδῶν, καὶ τῆς
ἁρμονίας ἰσάτους διαφορὰ δὲ
τὸ ἴδιον, τῆς Φρυγίας τὸ ἔνο-
θεν, τῆς Λυδίας τὸ βακχικόν,
τῆς Δωρῆς τὸ στυμνόν, τῆς Ἰο-
νικῆς τὸ γλαφυρόν. ταῦτα
δὲ ἢ πάντα ἱμερῶν ἡμῶν
παρὰ σὸ. τὰ μέγιστα δὲ, καὶ ἄν
ἔνικα ἰσχυρῶς τῆς ἀνλητι-
κῆς,

proprietates. quidam in Phrygio antonium, in Lydio turbu-
lentum, grauitatem in Dorico, in Ionico suauitatem. Hæc
inquam omnia te magistro didici. Atenim quæ maxima
sunt, & quorum gratia tibi cognoscendâ desiderio labo-

ARMOJ
nides ἃ tibi
cen quodam
tempore b Tis

motheum magistrum su-
um interrogauit: Dic mi-
hi, inquit, ὁ Timothee,
quomodo mea arte pos-
sum euadere clarus & no-
bilis? Aut quid facien-
dum mihi existimas, ex
quo in vniuersâ Græciæ co-
gnitionem venturus sim?
Nam alia quidem omni me
studio & beneuolentiâ iam
edocuiſti, nempe exquisi-
tum tibiæ & accommo-
dum vsum, mox lingulam
tenui & modulanti spiri-
tu insufflare, infra autem
dignos aptè adhibitos cre-
bro sustollere ac deprime-
re, deinde ad numeros in-
gredi, & d modos facere
concinnos, chorographi con-
gruos, postremò conseruare
singulorum c concentuum

ἄλλοι, ἐχ' ὄρω, πῶς ἄρ' ἀπ' αὐ-
 τῆς μοι πῶς γένοιτο ἡ δόξα,
 ἢ παρὰ τῶν πολλῶν, καὶ τὸ
 ἐπίσημον ἂν ἐν πλάθει,
 καὶ δεικνύουσι τῷ δακτύ-
 λῳ, καὶ λῦ που φανῶ, ἐνθάδε
 ἐπιστρέφουσα πάντας ἕς ἐς
 μὲ, καὶ λέξην τοῦνομα·
 οὗτ' ἔκ' ἔην Ὁ Αρμονίδης
 δῆρ', ὃ ἄεις Ὁ ἀδελφίης. ὦ-
 σπ' ἴθι, ὅτ' ἐκ' σὺν, ὃ Τιμό-
 θεε, τὸ πρότερον ἰδῶν ὀλο-
 θεν' ἐκ Βοιωτίας, ἠψηλη-
 σασ τῇ Πανδιονίδι, καὶ νι-
 χήσας ἐν τῷ Αἴαντι τῷ ἱμ-
 μανῇ, τὸ δ' ἐμάνυ μόν σοι ποιή-
 σαι τὸ μέλ' Ὁ, οὐδ' ἄς λῦ
 ὃς ἠγνόει τοῦνομα, Τιμόθεον
 ἐκ Θηβῶν. ἀπ' ἐνθα ἄρ' καὶ
 οὐδ' φανῆς, σιωθούσιν ἐπὶ
 σὲ πάντες, ὥσπερ ἐπὶ τῷ
 γλαυκῷ τὰ ὄρνεα. ταῦτ' ὄντι
 ἄπ' ἑπὶ ἠνθά μιν ἀδελφίης
 ἠνίδου, καὶ ἑπὶ ἄρ' ἀπ' ὀλο-
 θεν' ἐκ τῶν πόνου τὸν πολλῶν.

ἐπὶ

parueris, certatim ab omnibus ad te curritur, veluti & ad
 Noctuam reliquæ auiculæ sturnatim & gratulatim con-
 uolitant. Et hæc sunt quorum nomine aulædus fieri optauer-
 im, tum quorum gratia tantum laborem strenuè exhausterim
 quandoq;

rai, nondum video, quomodo
 ab illo mihi paranda sit
 gloria, & apud multos ce-
 lebris opinio, utq; in mul-
 titudine cum exiffimatione
 aliqua clarus & conspi-
 cucus obambulem, ac præ-
 tereuntium digito commo-
 strer. Tum sicubi propa-
 lam apparuero, statim om-
 nium oculi in me conuer-
 tantur, ac me nominatim
 collaudantes dicant: Hic
 ille est Harmonides. tibi-
 cen omnium præstantissi-
 mus, quemadmodum quo
 tempore & tu, ὃ Timothee,
 primū ab ædibus patrijs ἐ
 Bæotia profectus, tibia cinens
 agens Pandionidi, victoriam
 in Aiace furenti reportas-
 bas, ac melodiā tuo cogno-
 mine nobilitaras, nemo fuit
 qui nomen tuum ignorasset,
 ac Thebanum illum Timo-
 theum. Sed & nunc ubi-
 cunq; saltem in publico ap-

ἐπὶ τὸ γὰρ ἄλλῃ αὐτὸ, ἀνο-
 ζῶ ἐνδοξον ἂν δὲ αὐτὸ, ἐκ
 αὐρ διατάμω, ἀγνώστῳ μοι
 πρὸς γνῶσιν. ἔσθ' ἂν Μαρ-
 σύας ἢ Ολυμπῶ^ϛ γνήσιον αὐ-
 μίνοιμι λαυδάνων ἴδιον γὰρ
 ὄφελ' ὁ ἀπρόβητος, φασί, καὶ
 ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. ἀλη-
 θὰ σὺ, ἔφη, καὶ ταῦτα πάλαι ἀνα-
 σόν με, ὅπως μοι γήσιον ἔλα-
 μανῶ, καὶ τῆ τέχνη, καὶ σοὶ
 διττὴν ἔσομαι πλὴν χάριον, καὶ
 ἐπὶ τῆ ἀυλίσσα, καὶ τὸ μέγι-
 στον, καὶ ἐπὶ τῆ δόξῃ αὐτῆς.
 ἀρκύνεται ὅρ αὐτῶ ὁ Τιμό-
 θεῖ^ϛ ἀπ' ὧ Ἄρμονιδῆ, ἔρως
 μὲν, ἔφη, εἴ ἴδιον, ἢ μικρῶ πρῶ-
 γματῶ^ϛ, ἐπαίνῃ καὶ δόξῃς,
 καὶ ἐπίσημῶ^ϛ ἂν, καὶ γὰρ
 γνήσιον αὐρ πρὸς τῶν πολε-
 τῶν. τοῦτο δ', εἰ μὲν οὐ-
 τῶσι πῶς ἰς τὰ πλείθη πά-
 ειῶν, ἐπιδακνύμεν^ϛ ἐθ' ἰδοίς
 ποιεῖσθαι, μακρόν αὐρ γήσιον,
 καὶ

quandoquidem tibia canere
 per se citra famæ & existia-
 mationis accessionem hand
 valde concupiscerem, si in
 obscuro mihi delitescen-
 dum foret, tametsi hac arte
 ad amissim exornato non
 si^h Marsyæ aut Olympo-
 milis euasurus essem delis-
 tescens. Siquidemⁱ ince-
 lebris &^k occulta, quod
 aiunt, musices nullus est re-
 spectus aut utilitas. Atqui
 tu, inquit, & ista me doce,
 quo modo mihi me ipso re-
 clè utendum sit, tum etiam
 arte. Ac tibi duplici no-
 mine habeo gratiam, cum
 propter tibia peritiam qua
 me excoluisti, tum (quod
 maximum est) propter
 gloriam quam ex illa con-
 secuturus sum. Ad hæc au-
 tem illi ita respondit Ti-
 motheus: Atqui, ὁ Harmo-
 nide, rei, inquit, non vulga-
 ris aut mediocris amore & cupiditate ardes: id quod scire
 potes, nempe laudis & gloriæ, ut quæ fama celebris sis, ac
 vulgo notus. Hanc autem quanquam tibi ad hunc modum
 in medium multitudinis progresso artem ostentando, con-
 sequi in animo est, multi ac longi laboris opus aggredieris,
 tamen

καὶ δὲ ἕως ἀπαντῶν ἕσθον.
 ταῖσι. πῶς γὰρ ἀνὴρ ἐπὶ δαίῳ ἢ
 βίασπον, ἢ σάδιον ὄτω μί-
 γα, ἢ ὡς πᾶσιμ ἀνδράσι τοῖς
 Βαυσιμ; ὡς δὲ ποικίλας
 γυνώσκῃ αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ
 τὸ πῆρας ἀφίξῃ τῆς ἐνχῆς,
 ἢ γὰρ καὶ τῶν ἰσοθῆσσομαί σοι.
 σὺ γὰρ αὐλεῖ μὲν καὶ πῆς τὰ
 θίατρα ἰνιοῖ, ἀτὰρ ὀνι-
 γορ μὲν ἔτα σοι τῶν ποικί-
 λῶν. ἢ δὲ ἐπίτομος, καὶ
 ἔασι ἐπὶ τῶν δόξαν ἀγροα,
 ἢ δὲ δαμ. ἢ γὰρ ἐπιπλάγῃ.
 ὅ τῶν ἢ ἢ Ἐλλάδι τῆς
 ἀείεις, καὶ ὀνίγος αὐτῶν, ὅ-
 τοι κορυφαῖοι, καὶ ἀναμωλό-
 γος θαυμαστοί, ἐπὶ ἀμφοτέρω
 ρα πῆσι, ἢ τῶν τοῖς (φῆμι) ἐς
 πιδάξω τὰ ἀνδράματα, καὶ
 οὗτοι ἰπαναύσσονται, ἢ
 πασιμ Ἐλλῆσι νόμισε ἢ δὲ
 γυγνῆσαι γνῶσιμ ἢ ἢ οὐ-
 τω βραχῆ. καὶ τὸ πρᾶγμα
 ἔρα πῶς σωτῆριμ. ἢ γὰρ
 ἢ

tamen ne sic quidem uniuersa
 site cognoscent. Etenim u-
 bi gentium aut theatrum
 aut stadium ita magnum in-
 ueniri potest, in quo omnes
 Græci tibia canentem te
 audiant? Ut autem aliquo
 pacto illis innotescas, ad
 tui voti desiderio tandem
 poteris, & hoc ego tibi
 subijciam. Vere tu qui-
 dem arte tua & in theatris
 nonnunquam, ¹ parum ta-
 men tibi cura sit promiscua
 vulgi multitudo. Porro com-
 pendiarie & facillima ad
 parendam gloriam via hæc
 est, si collectis Græciæ opti-
 matibus, & paucis illorum
 quicumque dignitate & au-
 thoritate præcellunt cete-
 ros, atque indubitanter vi-
 ri magni sunt, & admiran-
 di, & aliorum omnium an-
 tesignani, quorum fides in
 utraque fortuna spectata
 sit: usquam, si artis tuæ
 egregium specimen exhibueris,
 illiq; laudis suæ testimo-
 nio te cohonestauerint, omnibus Græcis in puncto tempo-
 ris te longè lateq; innotuisse putato, & passim inclaruisse. Et
 vide in quod compendium tantâ rem tibi contraxerim. Nam
 si q̄

ὅς ἄπαντος ἴσασι, καὶ ὅς θεο-
 μάχοισιν, οὗτοι δὲ ἔσσονται
 ἐν ἀνλητῷ ἐν δόκιμον ὄντα,
 τί σοι δὲ τῶν πομπῶν, οἷον
 πάντως ἀκολοθησῶσι τοῖς ἀ-
 μυνῶν ἱρῶναι διαμαρτίαις·
 ὃ γὰρ τοι πολλὸς οὗτος λόγος,
 αὐτὸν ἢ ἀγνοῦσι τὰ βελτίω,
 θάνατος οἶντες οἱ πομποὶ
 αὐτῶν τινα δὲ ἄν οἱ πρέχον-
 τες ἱκανέωσι, πιστεύουσι μὴ
 εἶναι ἀλόγως ἱκανέωσι τῶν
 ἔργων, ὡς ἱκανέωσι καὶ αὐτοὶ.
 καὶ γὰρ ἔργον καὶ ἐργαζομένων,
 οἱ μὲν πομποὶ θεῶν ἄνθρωποι, ἱερο-
 τῶν ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ἴσασιν λέ-
 γουσι δὲ ἐπὶ τῶν ἡρώων, ἢ ὅ-
 σοι δὲ. ταῦτα δὲ μὲν Ἀρμο-
 νίδης ἐκ ἔφθην ποιῶσαι με-
 ταξὺ τῶν ἀνθρώπων φασίν, ὅς
 τὸ τῶν πομπῶν ἡγωνίστητο, ἔ-
 λοτιμότηρον ἡμῶν, ἵνα
 πικρῶν-

si ij qui omnibus noti sunt
 & quos nemo non admi-
 ratur, tibicinem præcla-
 rum & celebrem te esse co-
 gnoscunt, quorsum tibi vul-
 gi iudicio aut opinione o-
 pus est, tantum eos sequens
 tis, qui meliores sum re-
 rum expensores & iudices.
 Siquidem popularis ista mul-
 tudo ferè semper que
 optima sunt ignorat, cum
 maior illius pars manuarij
 sint opifices. Cæterum quem-
 cunque illi laudibus illu-
 straverint, qui reliquos in vi-
 ta splendore & dignita-
 te antecunt, eundem nequa-
 quam temerè laudari pla-
 nè persuasum habent. Ita-
 que magnorum virorum in-
 ducti præconio, laudant &
 illi. Quippe in ipsis quoque
 certaminibus multi specta-

tores athleticis nunquam clarè solent applaudere, non
 rarò etiam sibilis illudere: penes tamen septem, aut quin-
 que, aut quotcumque tandem fuerint, iudicandi potestas
 reposita est. His magistri sui consilijs parùm obsecu-
 tus est Harmonides. Etenim inter tibias, ut fertur, cum
 primum in musices certamen descendisset, magna cons-
 tentione insufflans, in ipsam tibiam inspirando exha-
 lauit

ἐπένθει ὡ ἀνὰ , καὶ ἀν-
 θάνωτ' ἐν τῇ σκηνῇ ἀ-
 πιδουί , τὸ αὐτὸ καὶ πρῶ-
 ρον καὶ ὑπατορ ἀνδράσας
 ἐν Διονυσίοις . ὁ μὲν τοι
 τῶν Τιμοθέου λόγ' οὐκ
 ἀνδρατῶς , οὐδ' ἁρμονι-
 δη μόνον ἐρῆσθαι μοι δο-
 κῆ , ἀλλὰ πάντων , ὅσοι δόξ-
 της ὄρχοντα , ἀγμοσίων
 τε ἰσιδεκνύμφοι , τοῦ πα-
 ρὰ τῶν ποταμῶν ἰππίου διό-
 μφοι . ἐγὼ γ' οὐδ' , ὅποτε
 καὶ αὐτὸς ἐνχόσων τὰ ὄ-
 μοια περὶ τῶν ἱμαυτοῦ , καὶ
 ἱέκτου ὅπως ἀρ τάχιστα
 γνώσεσθαι πάντοι Τιμοθέου
 λόγῳ ἐπέμψ' ἰσοποῦ-
 μίω , ὅστις ἄεις' ἔη τῶν
 ἐν τῇ πόλει , καὶ ὅτ' ὡ πι-
 σάουσιμ οἱ ἄλλοι , καὶ ὡς
 ἀντι πάντων ἀρτίστων ἄρ-
 εῦτα ἂ ἄρα σὺ ἔμειδ' ἵ-
 μίρ φαίνεσθαι ὡ δινάω λό-
 γῳ , ὅτι περ τὸ ἀφάλαον
 ἐρατῆς ἀπάσης ὁ γνώμων
 φασί ,

laui animam , & incoro-
 natus atque exanimis ea-
 dem ratione prima & vlti-
 ma vice tibia canendi v-
 sus in scena corruit , cele-
 brante populo Dionysia . At
 sanè Timothei tam pru-
 dens oratio , non tibicini-
 bus neque solùm Harmo-
 nida mihi dicta esse videa-
 tur , verùm omnibus quicum-
 que appetentes sunt gloriæ ,
 ingenij aut artis sue spe-
 cimen publicè exhibentes ,
 ac multitudinis laudem sup-
 pliciter ambientes . Quare ,
 quo tempore & ipse non
 dissimilia de rebus meis agi-
 tabam animo , quæreremq̃
 quo pacto quamocysimè
 apud omnes inclarerem ,
 prudentissimum Timothei
 consilium secutus , consis-
 derabam quinam in Res-
 pub. omnium foret præstan-
 tissimus , cuiq̃ plurimum fi-
 dei apud alios foret repo-
 situm , tum qui præ om-
 nibus alijs esset acceptissimus .
 n Proinde talis tu no-
 bis apparere debebas iusto omnium sermone , veluti vni-
 uerse virtutis caput & summa , ac talium rerum ὀ γνομον

φασί, καὶ ὁ ὄρθος λαῶν
 τῶν τοιούτων. ἂ δὲ σοὶ
 δέξομαι τὰ μὲν, καὶ σὺ ἐ-
 πανόσθας αὐτὰ (ἔν γ' ἔ-
 οὔτω φανίσουσα) καὶ δὴ
 ἐπὶ πύρας ἕνευ μὲ τῆς ἐλ-
 ψιδῆς, ἢ μὲ ψῆφον τὰς
 ἀπάσας λαβόντα. ἢ τί-
 να γ' ἂν πρὸ σοῦ ἰσχυ-
 ρῆς, οὐκ ἰσχυρὰν ἂν
 αὐτῶς νομίζω : ὅτι νό-
 ζω μὲν ἴσ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀ-
 παρτίψου τὸν λύθορ. τὸ
 δὲ ἀληθὲς, ὡς περ ἂν ἂ
 τοῖς ἀπαρτοχόδων ἀνθρώ-
 ποις ἐπιθανύμω τοὺς νό-
 ζους : διότι γ' ἔδ' ὡς ἕαδ'
 ἕνα τε, καὶ σὺ ἅμα πάν-
 των σπουδαζομένων, μόνῃ
 αὐτὸς ἀμείνων ἂν ἦδα. οἱ
 μὲν γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων
 βασιλεῖς, τῶν ἁπορηνέ-
 σου μίαν ψῆφον φερόν-
 των ἰκῆνοι μόνοι, ἰκῆται
 αὐτῶν, δύο ἴφρορ σὺ δὲ
 καὶ τὰς τοὺς ἰφρόρ, καὶ
 τὰς τῶν γερόντων πῶστί,
 καὶ

præ cæteris duos ferre soliti sunt. * Tu verò & Epho-
 ros præterea, & senes, in summa vniuersos calculorum
 multi.

& recta regula. Porro
 si mea tibi spectanda &
 excutienda offerent, iu-
 que ea profecutus esses
 laudibus, essent haudu-
 biter ita apparitura: egoque
 iam votis tantopere spe-
 ratis potius essem, in va-
 no calculo omnes asse-
 cutus. P Aut quem tibi
 in eligendo preferens, non
 iure optimo deliquisse in
 habendo delectu existi-
 marer? Itaque iuxta
 prouerbum, Vin vno viro
 iecimus aleam: sed me her-
 cle non aliter factum est,
 atque omnibus vbiq; ho-
 minibus meam in dicen-
 do facultatem ostendisse
 fem. Quippe in con-
 fesso est, quòd & separa-
 tum singulos, & collectim
 vniuersos ipse solus mo-
 rum bonitate atque inge-
 nij gloria exuperaris. Lace-
 demoniorum reges alijs om-
 nibus vnicum tantum cal-
 culum ferentibus, ipsi soli

καὶ ὅλος ἀπάντων ὁ πολυ-
 ψυφότης ἔιν παθεῖα. σύ
 γὰ καὶ μάστιξ, ὅσῳ πλὴν σου
 κλύ ἀεὶ καὶ σέβουσαρ φέ-
 ρας, ὃ καὶ θαρρῆρ με ὅσῳ πα-
 ρόντι ποιεῖ, διὰ γὰρ τὸ μέγισ-
 θὸ ὅσῳ βολυμύματ' ἔιν καὶ πᾶ-
 νυ δικαίως ἄν φοβητήτα.
 ἕχκενο δὲ, νῆ Δία, προσί-
 τι καὶ αὐτῷ θαρρῆρ ποιεῖ,
 τὸ μὴ παντάπασιν ἀπότρια
 τὰ μὰ ἑνάβι, ὃς πόδιός
 τς ἱκέτης ἔμει, λὺ ποθέτης
 εἴν ποίησας, τὸ μὴ πρῶτον
 ἰδίαν, τὸ δὲ δεύτερον ἑοίην,
 μετὰ παντὸς ὅσῳ ἔθνος. ὡ-
 κ λὺ σου καὶ νῦν ἔμοις τὸ
 χεῖρον ἔπιπασιν αἰ ψῆφοι ἔιν
 τῷ λόγῳ, καὶ ἱλάπλους ὄσιν
 αἰ ἀμένους, σὺ πλὴν τῆς Α-
 θλώας προσθέεις, ἀναπλήρου
 τὸ ἰνδύου παρὰ σικαδῶν, καὶ
 τὸ ἱκανόρθωμα οἰκῶν σοι
 εὐοκείτω. καὶ ἔρ δὲ ἔκῃς
 νό μοι ἱκανόν, εἰ ποιοί εἰ.
 θάμιασαρ πρότερον, εἰ ἔν-
 ἄος ἔιν δὲ ἔγῳ, εἰ ἱκανοῦς
 τα

quidem contentus ero, si antehac multi me admirati sint, si
 iam per ora virum clarus ego & celebris volitem, si oratio-

multitudine in disciplinis
 excedis. Quin etiam in pri-
 mis tu candidum & saluti
 ferè semper suffragantem
 calculum addere consuevi-
 sti: quod non mediocrem
 in praesentia mihi addis a-
 nimum, alioqui propter au-
 dacias facti magnitudinem
 iure optimo metuenti. Sed
 & illud, per Iouem, non
 vulgariter me consolatur,
 quod mea non profus à te
 sine aliena, qui & ex ea vr-
 be sum oriundus, quam tu
 persèpe primùm quidem
 priuatis officijs, tandem es-
 tiam publicis iuisti per-
 benignè & liberaliter. Ita-
 que sicubi & nunc in peio-
 rem mihi partem calculi
 vergerint in oratione, ac
 paucior erit meliorum &
 candidorum numerus: tu
 adiecto Mineræ suffragio,
 ex te ipse defectum supplē-
 to, tuique familiaris censo-
 rem & correctorem te es-
 gisse putato: Atqui ne hoc

τὰ πρὸς τῶν ἀκουσάντων οἱ
 λόγοι. πάντα ἐκείνα ἡλικία
 μια ἢ νῆρα τὰ φασί, καὶ ἐπὶ τῶν
 σκιαῖ, τὸ δ' ἀλλοῖς, ἐν τῷ
 παρόντι διαχθυσταί. οὐτ' ὅ
 ἀκείνους ὅρ' ὅ τῶν ἐμῶν ἢ δὲ
 ἀμειλιξοῦν ἐν, ἢ δ' ὅς ὅς τῆς
 ἐνδοιασασιν, ἀμ' ἢ ἀείσομεν
 τὰ παλαιὰν διήσοφ νομίζε-
 σθαι, ὅτι καὶ δόξαν ἢ πάντων.
 ἀφ' ἑμῶν δ' καὶ πρὸς ἑτο
 μίαν ἀγῶνα χωροῦντα δόξ-
 ξαίμεν ἢ, ὅ θεοί, λόγου ἀ-
 ξιοί, καὶ βεβαίως καὶ ἡμῶν
 τὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἔπασι-
 νου, ὡς τὸ ποιητὴν θαρροῦν-
 τας, ἐς τοῦς πομπῆς παρῆ-
 ναι. πᾶν γὰρ ἡδὴ σάβιον ἦτ-
 ῶν φοβερόν τῷ Ὀλύμπια
 τὰ μεγάλα νηστῆ
 κηκότι.

& existimatione non indigni: ac eam qua nobis ab alijs euen-
 tura est, laudem confirmate, ut in posterum fidenti anima
 ad ampliorem perueniamus. Quippe omne fla-
 dium minus reformidandum est ei,
 qui magna Olympia
 diuicerit.

nes meæ audientium laudis
 bus respondeant. Omnia il-
 la ventosa & euanida, ut est
 in proverbio, † sunt somnia
 & verborum umbra. † Cas-
 terum ipsa veritas in præ-
 sens certissimis argumentis
 declarabitur. Ille exactus
 erit mearum lucubrationum
 finis & terminus, nec am-
 pliùs ambiguitati locus re-
 linquetur, ne tantum qui-
 dem, quod vel vilius men-
 tem aliquo dubio distrahat:
 sed aut optimum iuxta disci-
 plinas æstimandum est, quod
 tibi oportet gloriam, aut
 omnium. Sed meliora pro-
 ferenda, & magis omina-
 tiora, ad tantum certamen
 eunti. * Videamur verò, ὁ
 superi, hominum opinione

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Lycianus Timotheum inducit Harmoniæ præcepta dantem tibicinum: Suum, inquit, cuiusque est modulationis conseruandum, Phrygij Enthum quoddam & afflatum, Lydij Bacchicum, Dorici castum, Ionici vero iucundum & suauem. Quam vero Harmonides ipse à Timotheo peteret, quoniam modo citò posset ex arte Musica innotescere, et Timotheus respondit: Si peritioribus & optimatibus placeret. Harmonides id consilium spreuit, & intenuissimè tibias inflauit, ut ita omnibus innotesceret, sic non modo innotuit, sed cum spiritu & viram amisit, quod ea causa libentius adolescentibus exposui, ut & illi à doctoribus & senioribus moneri ac doceri velint. Fuerunt autem apud Græcos hæc cantionum discrimina. Fuit enim Harmonia genus quoddam ad iucunditatem & hilaritatem inuentum, Idq; Ionium vocabant. Erat & Lydium ad insaniam & Bacchicum furorera incitans. Erat & Phrygium generans *οὐδὲν ὀργιστὸν*: id est, diuinum quendam impetum & afflatum. Erat & Dorium, siue Doricum cantionis genus ad grauitatem & modestiam animos hominum reducens, cuius tanta vis erat, ut Basilus author sit, Pythagoram, cum obuium haberet adolescentium gregem, qui ebrietate nimia debaecharentur & insanient, iussisse psalten mutare genus cantionis, & canere Doricum, statimque omnes reduxisse ad sobrietatem & modestiam. Pisci enim Dorium in rebus serijs adhibere solitos accepimus, non Phrygium, neque Lydium, quare cum quid lætius aut iucundius vel dicendum, vel optandum esset, à Dorio in Phrygium desinebant. Cassiodorus de his modulis Epistolarum lib. 2. p. odit Dorium, inquit, prudentiæ largitor est, & castitatis efflor. Phrygius pugnas excitat, votum furoris inflamat.

mat. Aeolius animi tempestates tranquillat, somnūque iam placatis attribuit. Iasius intellectum obutulum acuit, & tenens desiderio grauat, caelestium appetentiam bonorum operator indulget. Lydius contra nimias curas animæ tardiaque repertus remissione reparat & ob estatione corroborat. *Hæc quidem ille.* Sunt verò & ex his alij de quibus Aristoteli alijque mentio. Fuit autem Timotheus Milesius citharcedus, vr̄ai Stephanus, celebratissimus, floruitque eadem, qua Euripides, hoc est, Philippi regis ætate.

a HARMONIDES.] *Occasio commendationis ab exemplo. b Timotheum.]* Hic nobilissimus sub Alexandro Magno floruit, de cuius musica iam potenti, & qua Alexandrum ad bellum accendere solebat, meminit etiam Dion in libro de Regno. c Im edocuisti.] *Hic cogita quanta sermonis copia in vna Musicæ parte vsus sit Lucianus, cum potuisset summam dicere: τὴν αὐτῆς τὴν ὁδὸν αὐτῆς μετὰ τὴν ἀρτέμειδον, id est, artem instandi tibiam et tam perdidici. Hoc exemplum Erasmus nosster adduxit in secundo de Rerum copia commentario, de prima locupletandi ratione, quæ est, quando id latius explicatur, atque in partes diducitur, quod summam ac generatim dici poterat. d Modos facere concinnos.]* Sunt qui modos, seu modulos, nomos, hoc est, lezes appellant, quoniam quasi lege præscriptum sit, ne fidium vocumque intensiones mutantur. e Concutuum.] *Modorum seu nomorum ratio circumscribitur. Phrygio tribuitur τὸ εὐχρον, id est, furorem, sed sacrum duntaxat: Lydio Bacchanalem licentiam, Dorico severitatem, Ionico iucunditatem. Hæc Antigenide tibicini tribuit Apuleius lib. 1. Florid. Tybicen, inquit, quidam fuit Antigenidas, omnis recule melleus modulator, & idem omnis modi peritus modifcator, seu tunc velleor Aeolion simplex, seu Iasium varium, seu Lydium querulum, seu Phrygium religiosum, seu Doricum bellicosum: quem Lucianus βαρρυγῶν vocat. Apuleius querulum, cum Ionicum Iasium dixit. Sunt plures modi, sed hos quatuor vt præcipuos duntaxat nominauit Lucianus, quos concennus, seu harmonia proprietatem naminat. Nomorum porro apud Plutar. & Bæot. in Musica species mulsæ. f Pretereuntium digito*

digito commonstret.] *wasoleia* Luciano in suo somnio, talis
 lus scilicet o namentis ego te insignem & conspicuum reddam,
 ut eorum quoque qui te afficiunt, quisque proximè attestan-
 tem tenuer impellens atque commouens, digito te demonstret,
 atque dicat: Hic est ille, &c. Vide ea que ibi annotauimus.
 Et in nostro Chiliarcho adag. 44. Digito ostendit, pro eo quod
 est insignem esse, quod natum videri potest ab eo, quod in vi-
 ra Diogenis de Demosthene narrat Laërtius. g Ad no-
 ctuam.] Noctua noctu videt, canit & volat sola, odiosa cæ-
 teris aubus, in quas astuta vititur dimicantime. Nam auicu-
 larum multitudine circumdata, resupina pedibus pugnat, col-
 lectaque in arcum, rostro & unguibus tota regitur. Ei auxi-
 liarium accipiter, fodere quodam natura, ut inquit Plinius.
 Laërtius scribit, Timonem Phlasiuum hoc nomine maxime
 reprehendisse Arcefilaum, quod is populares plaus non ali-
 ter consecraretur, atque noctua frequentii animum consensu clau-
 di consueti:

Hæc ait & turbam dextra læusque frequentem
 Ingre ditur, volucres vlulas mirantur ineptæ.

Ille stupet stolidum: sed tu vanissim e, plebis

Captator, quid ob hæc tam nõ præclara superbis?

Apologum Angel. Politianus in Lamia sua verbis expolitiissi-
 mis exponit. h Mar'ya.] De Mar'ya scripsimus ante in
 dialogo Iunonis & Latona. & pōst in Tragopodagra, Vide fa-
 bulam apud Ouidium lib. 6. Pastor. Eiusdem Mar'ya meminit
 Lucianus, aduersus indoctum suis libris tumencem. i Ince-
 lebris] *Abstrusæ*. k *Ocultæ*, quod aiunt.] Huius ada-
 giij sensus est, quasuis egregias dotes ingenij, si non perferas, per
 inde esse, quasi non habeas. Hoc refertur à Suetonio in Nerone,
 & Gellio libro Noctium 13. capite vltimo: Nocti, inquit,
 magister verbum illud, scilicet vetus, egregiam musicam, que
 sit abscondita, illam esse nullius rei. Alludit huc huadubie
 Ouidius cum ait:

Tulicet ad Thamyram superes, atq; Orphea cantu,
 Non erit ignotæ gratia magna lyræ.

l Parum sit tibi curæ.] Dionysius tybicen gloriatur apud
 Laërtium in Crasæ, quod nemo pulsus suos audisset, neque in

erremi, neque ad fontem, quemadmodum Iſmenie. ſentientia ſe nunquam captiſſe plauſus ſordidorum & imperitorum, ſed ſibi habuiſſe ſe probari paucis eruditis. in Vita ſplendore.] Ea eſt enim pro ſeſto laus incunda, quæ ab iis proficiſcitur, qui ipſi in laude vixerunt. Cicero libro 15. Epiſtolarum familiarium: Leui ſum laudari me, inquit Heſtor, opinor apud Nemonem ab te, pater, laudari viro. n. Proinde.] Propoſitio, quæ ſe commendat amico ex principibus vni. o. Gnomon.] Τόπου Latinis norma vocatur, ad quam exiguntur anguli, ſicuti ad regulam longitudines, ad perpendicularum altitudines. Quæ Cicero libro 2. Academicarum quaſtionum tria completus eſt: Atqui ſi crederemus, inquit, non egeremus perpendicularis, non normis, non regulis. ꝑ. Aut quem.] Ratio, à præſentia & iudicio perſonæ eius cui ſcribit. q. In vno viro iecimus aleam.] Vide ea quæ annotauimus in Apologia, pro Imaginibus, & in Sitturalibus. ꝛ. Tu verò.] Ab amplificatione perſonæ, à collatione. ꝛ. Sed & illud.] A communi patria. ꝛ. Sunt ſomnia.] Somnium eſt quod in ſomnis videre videmur: vnde prouerbialiter ſomnium & ſomnia vera, futile, inanem & nihili dicimus. Idem in dialogo Nirei, Therſie & Menippi: ἀνέστη μοι λόγος, Somnia mihi narras. ꝛ. Cæterum ipſa veritas.] A ratione ſcriptoris. ꝛ. Videamur verò.] Concluſio verò & ꝛ.

Σ Κ Υ Θ Η Σ Η

Πρόλογος.

SCYTHA, SEU

a Hoſper.

Vincentio Obſopæo interprete.

ARGUMENTVM.

LAudat Macedonicos quosdam ciues, patronos, videntur, ſuos, vt à quibus maxime adiutus, atque apud cæteros promotus fuerit. Facit autem hoc collatione quadam Anacharſidis Scythæ, & Solonis Athenienſis: ad quem cum alter Athenas profectus, à Toxare populari ſuo ad ductus fuiſſet, & humaniter accep-

ptus